

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2019 r. — NRW. Bank/SRB**(Sprawa T-478/19)**

(2019/C 305/68)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: NRW. Bank (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: D. Flore i J. Seitz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 16 kwietnia 2019 r. (SRB/ES/SRF/2019/10) wraz z załącznikiem do niej, dotyczącej obliczenia składek pobieranych ex ante na rzecz Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rok 2019 oraz szczegółów obliczeń w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej o numerze identyfikacyjnym instytucji DE05740;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji strony pozwanej z dnia 16 kwietnia 2019 r. wraz z załącznikiem do niej, dotyczącej obliczenia składek pobieranych ex ante na rzecz Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rok 2019 oraz szczegółów obliczeń w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej o numerze identyfikacyjnym instytucji DE05740.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: nieważność zaskarżonej decyzji ze względu na brak wystarczającego uzasadnienia
 - Skarżąca podnosi, że na podstawie art. 263 ust. 2 TFUE zaskarżona decyzja jest nieważna już ze względu na to, że wydając zaskarżoną decyzję pozwana naruszyła istotne wymogi proceduralne. Zaskarżona decyzja nie została uzasadniona w sposób wystarczający, co jest jednak wymagane w sposób konieczny na podstawie art. 296 ust. 2 TFUE.
2. Zarzut drugi: naruszenie przez zaskarżoną decyzję rozporządzenia delegowanego 2015/63/UE ⁽¹⁾ podlegającego wykładni w świetle prawa wyższego rzędu
 - W tym kontekście skarżąca podnosi, że z koniecznej wykładni rozporządzenia delegowanego 2015/63/UE w świetle dyrektywy 2014/59/UE ⁽²⁾ i rozporządzenia nr 806/2014/UE ⁽³⁾ wynika, że określenie wysokości składki pozwanej musi koniecznie opierać się na profilu ryzyka, co nie zostało prawidłowo dokonane przez pozwaną. Ponadto dokonując wykładni rozporządzenia delegowanego nr 2015/63/UE pozwana powinna była wziąć pod uwagę cel, jakim jest oszczędzanie budżetów publicznych, określony w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu nr 806/2014/UE, czego nie uczyniła. Zaskarżona decyzja narusza również ogólną zasadę równości. Ponadto zastosowanie przez pozwaną metody obliczania w przypadku internetowych kredytów bankowych narusza również rozporządzenie delegowane nr 2015/63/UE i rozporządzenie nr 806/2014/UE.

3. Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo: naruszenie prawa wyższego rzędu przez art. 5 ust. 1 lit. f) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63
- Skarżąca podnosi, że gdyby nie było możliwe dokonanie wykładni art. 5 ust. 1 lit. f) rozporządzenia delegowanego 2015/63/UE zgodnie z prawem wyższej rangi, tj. rozporządzeniem nr 806/2014/UE, dyrektywą 2014/59/UE i ogólną zasadą równości, wówczas art. 5 ust. 1 lit. f) rozporządzenia delegowanego 2015/63/UE byłby sprzeczny z prawem wyższej rangi, niezgodny z prawem i nie powinien być stosowany przez pozwaną.
4. Zarzut czwarty, podniesiony pomocniczo: naruszenie prawa wyższego rzędu przez metodę obliczania przewidzianą w rozporządzeniu delegowanym 2015/63/UE
- Skarżąca podnosi, że gdyby zastosowanie przez pozwaną metody obliczania było zgodne z rozporządzeniem delegowanym 2015/63/UE, wówczas metoda obliczania określona w rozporządzeniu delegowanym 2015/63/UE byłaby sama w sobie sprzeczna z prawem wyższej rangi. Metoda obliczania określona w rozporządzeniu delegowanym 2015/63/UE nie spełniałaby wymogów ogólnej zasady równości i obowiązkowego oparcia się na profilu ryzyka określonego w rozporządzeniu nr 806/2014/UE i dyrektywie 2014/59/UE.
5. Zarzut piąty: naruszenie przez zaskarżoną decyzję art. 8 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego 2015/81/EU ⁽⁴⁾
- W zarzucie piątym skarżąca podnosi, że na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego nr 2015/81/UE pozwana powinna była odliczyć całość zaległej składki wpłaconej przez skarżącą w 2015 r. i już przekazanej do Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) w związku z wyłączeniem skarżącej z zakresu stosowania rozporządzenia nr 806/2014/UE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2019 r. — Hypo Vorarlberg Bank/SRB

(Sprawa T-479/19)

(2019/C 305/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Österreich) (przedstawiciele: G. Eisenberger i A. Brenneis, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie obliczenia składek ex ante do Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rok 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10) („Decision of the Single Resolution Board of 16 April 2019 on the calculation of the 2019 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2019/10)”) wraz z załącznikiem, w każdym razie w zakresie, w jakim decyzja ta, wraz z załącznikiem dotyczy składki ciężącej na skarżącą, oraz
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania